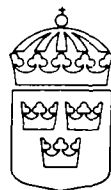

Regeringens proposition

1991/92:82

om ändringar i uppbördslagens regler om
överföring av skatt till främmande stat

Prop.
1991/92:82

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 12 december 1991.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Bo Lundgren

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag till ändringar i uppbördslagens bestämmelser om skatteavdrag och överföring av skatt vid internationella förhållanden. Ändringarna föranleds av att Sverige med de nordiska länderna träffat ett nytt avtal om handräckning i skatteärenden och i anslutning till detta en ny överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt.

De nya reglerna i uppbördslagen innebär bl.a. att riksskatteverket i visst fall övertar skattemyndighetens rätt att besluta att skatteavdrag får underlätas om avdrag för den preliminära skatten görs i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna.

Det föreslås också en ökad möjlighet att överföra preliminär skatt till en främmande stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt. Dessutom föreslås att varken ö-skatteränta eller restitutionsränta skall betalas i de fall skatt skall överföras från Sverige till en främmande stat.

I propositionen föreslås slutligen att i Sverige inbetald skatt på inkomst som förvärvats i en främmande stat och som kan antas bli överförd dit får innehållas i avvaktan på en framställning från den främmande staten om överföring av skatten.

De nya reglerna är avsedda att tillämpas fr.o.m. den 1 april 1992.

Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 27 § 2 mom., 44 a §, 68 § 4 mom., 69 § 2 mom., 69 a § och 99 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Förslagen lydelse

27 §

2 mom.² Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

1) debiterad preliminär B-skatt; 2) sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare i strid mot denna lag eller med stöd av lagen meddelade bestämmelser underlåtit att innehålla genom skatteavdrag och som till följd härav fastställts till betalning; 3) annan än under 1) och 2) avsedd preliminär skatt, som av den skattskyldige erlagts; <i>samt</i> 4) överskjutande ingående mervärdeskatt.	3) annan än under 1 och 2 avsedd preliminär skatt, som av den skattskyldige erlagts; 4) överskjutande ingående mervärdeskatt; <i>samt</i> 5) <i>skatt som överförs från stat med vilken Sverige ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt.</i>

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta samt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

44 a §

Utför en arbetstagare, som har hemvist här i riket, arbete i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller utför en arbetstagare, som har hemvist i en sådan stat, arbete här i riket, får skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer	Utför en arbetstagare, som har hemvist här i riket, arbete i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller utför en arbetstagare, som har hemvist i en sådan stat, arbete här i riket, får skattemyndigheten, utom i fall som avses i andra stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om av-
---	---

besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

drag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Råder det tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och träffar riksskatteverket överenskommelse med behörig myndighet i den främmande staten om var detta skall ske, får riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

68 §

4 mom. Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt eller ränta inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av det obetalda beloppet och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt, överskjutande ingående mervärdeskatt eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, enligt beslut om debitering för det år vartill den preliminära skatten eller överskjutande ingående mervärdeskatten hänförs. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras genom beslut om debitering, får den preliminära skatten, överskjutande ingående mervärdeskatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

Kan det med fog antas att skatt som belöper på inkomst förvärvad i en främmande stat och som har betalats här i landet skall överföras till den främmande staten med stöd av 69 a §, får skatten och ränta som belöper på skatten innehållas i avvaktan på framställning från denna stat om överföring av skatten.

69 §

2 mom. På skatt, kvarskatteavgift och respitränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som har innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Restitutionsränta utgår för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar halva det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av närmast föregående kalenderår. För tid som infaller efter utgången av det år då beslut om återbetalning fattas tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal, som i förekommande fall avrundas uppåt. Räntebelopp som understiger femtio kronor betalas inte ut.

Vid beräkning av restitutionsränta gäller i övrigt,

att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret har betalats som preliminär skatt, och på belopp, som avser överskjutande ingående mervärdeskatt, från utgången av taxeringsåret och på annat belopp från utgången av den månad, då det har betalats;

att, om skatt har betalats före den uppbördsmanad, då skatten har förfallit till betalning, skatten anses som betald under nämnda uppbördsmanad;

att, om skatten har betalats i flera poster och restitutionen avser endast viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket betalda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist har betalats; samt

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet hade beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige skyldig att återbetala vad han sålunda har uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall också tillämpas på restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilda fall föreskrivs i 49 § 4 mom. fjärde stycket, 69 a § tredje stycket och 75 a § fjärde stycket.

Om restitutionsränta i särskilda fall föreskrivs i 49 § 4 mom. fjärde stycket och 75 a § fjärde stycket.

69 a §

Har ett beslut enligt 44 a § meddelats, får skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att preliminär skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där.

Skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i främmande stat med vilken Sverige ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där.

Har viss inkomst eller förmögenhet beskattats såväl här i riket som i en stat med vilken Sverige har ingått avtal för undvikande av dubbelbes-

kattning, får för beskattningsåret inbetald skatt överföras till den främmande staten för att gottskrivas den skattskyldige där, i den mån den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatt som belöper på inkomsten eller förmögenheten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. En sådan överföring får dock göras bara till den del som den inbetalda skatten inte behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

På skatt som överförs enligt andra stycket skall restitutionsränta utgå till den skattskyldige. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

På skatt som överförs enligt andra stycket skall *ö-skatte*ränta *inte* betalas.

Fordran på skatt som skall överföras får inte överlåtas.

Beslut om överföring enligt andra stycket meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

99 §

2 mom. Har riksskatteverket beslutat om revision eller föreläggande av vite får talan *ej* föras mot beslutet. Talan får *ej* heller föras mot beslut enligt 49 § 2 a mom. eller 55 § 2 mom. tredje stycket.

2 mom. Har riksskatteverket beslutat om revision eller föreläggande av vite får talan *inte* föras mot beslutet. Talan får *inte* heller föras mot beslut enligt 44 a § *andra stycket*, 49 § 2 a mom. eller 55 § 2 mom. tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1992.

¹Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

²Senaste lydelse 1991:593.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 december 1991

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Lundgren

Proposition om ändringar i uppbördslagens regler om överföring av skatt till främmande stat

1 Överföring av skatt till främmande stat

1.1 Inledning

Den 7 december 1989 ingick de nordiska länderna ett nytt avtal om handräckning i skatteärenden. Avtalet ersätter ett äldre avtal från den 9 november 1972. Det nya avtalet skall gälla som lag här i landet (prop. 1989/90:98, SkU28, rskr. 175, SFS 1990:226). Avtalet skall enligt förordningen (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden tillämpas på ärenden som från annan avtalslutande stat kommer in till riksskatteverket (RSV) efter den 8 maj 1991.

I anslutning till det äldre avtalet träffades två särskilda överenskommelser. Den ena, överenskommelse om handräckning i skatteärenden, gällde i huvudsak definitioner av begrepp som användes i avtalet. Den andra, överenskommelse om uppbörd av skatt och överföring av skatt, den s.k. uppbördsöverenskommelsen, rörde såsom framgår av namnet uppbördsfrågor.

Även i anslutning till det nya handräckningsavtalet har träffats två särskilda överenskommelser rörande samma typ av frågor som de äldre överenskommelserna. De nya överenskommelserna framgår av bilagorna 1 och 2 till förordningen (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. De nya överenskommelserna gäller fr.o.m. den 15 september 1991.

I samband med att förhandlingarna om den första nordiska överenskommelsen om uppbörd av skatt pågick kompletterades uppbördslagen (1953:272), UBL, med vissa bestämmelser om uppbörd och överföring av skatt med anledning av internationella överenskommelser (prop. 1981/82:73, SkU 21, rskr. 121, SFS 1981:1317). Bestämmelserna fördes in i en ny 44 a § i UBL. De syftade bl.a. till att skapa de förutsättningar i lag som krävdes för att bestämmelserna i den planerade överenskommelsen om uppbörd av skatt skulle kunna tillämpas i Sverige.

Bakgrunden till bestämmelserna är följande. Dubbelbeskattningsavtalen reglerar vilken stat som har beskattningsrätt till olika inkomster. Normalt behövs därför inte några särskilda regler om rätten att göra skatteavdrag för betalning av preliminär skatt eftersom man i fråga om sådan skatt har att följa de interna reglerna kompletterade med bestämmelserna i dubbelbeskattningsavtalen. Vid preliminärbeskattningen kan dock problem uppstå. Det beror på att man ibland inte kan avgöra vilken av staterna som har beskattningsrätt i det enskilda fallet förrän beskattningsåret gått till ända.

Bestämmelserna i 44 a § UBL infördes innan någon överenskommelse om uppbörd av skatt hade träffats med de övriga nordiska staterna och utformades med hänsyn till vad som då kunde bedömas motsvara ett praktiskt behov inom ramen för en kommande överenskommelse. Bestämmelserna gavs en generell utformning med tanke på att bereda väg för de ytterligare internationella överenskommelser på dessa områden som Sverige kunde komma att träffa i framtiden. Sverige har emellertid ännu inte träffat någon sådan överenskommelse med andra stater än de nordiska staterna.

De nya bestämmelserna i 44 a § UBL blev emellertid på vissa punkter inskränkande i förhållande till de två senare, enligt artikel 20 i avtalet, träffade uppbördsöverenskommelserna. Bestämmelserna i UBL fick därför ändras varvid reglerna om överföring av skatt flyttades från 44 a § till en ny 69 a § i UBL (prop. 1983/84:58, SkU 18, rskr. 100, SFS 1983:977).

Även den nya uppbördsöverenskommelsen medför att bestämmelserna om uppbörd och överföring av skatt vid internationella förhållanden i 44 a och 69 a §§ UBL behöver ändras i vissa avseenden. Jag avser nu att lägga fram ett sådant förslag.

Regeringen beslutade den 28 november 1991 att inhämta lagrådets yttrande över det lagförslag som upprättats inom finansdepartementet med anledning av vad jag nu redogjort för. Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran. Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*.

1.2 Nuvarande bestämmelser

Dubbelbeskattningsavtalen reglerar vilken stat som har beskattningsrätt till olika inkomster. Avtalen syftar bl.a. till att förhindra att en och samma inkomst eller förmögenhet blir beskattad både i Sverige och i ett annat land. På uppbördsområdet finns kompletterande regler för dubbelbeskattningssituationer dels i den interna svenska lagstiftningen, dels i de redovisade överenskommelserna som Sverige träffat med de nordiska staterna.

Den äldre uppbördsöverenskommelsen ingicks mot bakgrund av att vissa problem uppkommit vid beskattningen av andra företag än norska och deras anställda, som i samband med prospekteringen och utvinningen av Nordsjöoljan hade uppdrag i Norge inom byggnads- och entreprenadområdet. Såväl företagen som de anställda utsattes nämligen för skatte-

och avgiftskrav från både hemviststaten och Norge på grund av staternas olika tolkning av vissa bestämmelser i de aktuella dubbelbeskattningsavtalen.

En grundregel i överenskommelsen var att preliminär skatt skall innehållas bara i en stat. Om det senare visade sig att den andra staten hade beskattningsrätt skulle skattebeloppet kunna överföras till denna stat. Avsikten med de anknyttande reglerna i UBL är först och främst att göra det möjligt att underlåta skatteavdrag på viss inkomst när skatteavdrag på inkomsten görs i ett annat land. Reglerna skall också göra det möjligt att föra över skatt, som har betalats i Sverige, till ett annat land om skatten borde ha betalats i det landet.

Bestämmelserna om skatteavdrag vid internationella förhållanden finns i 44 a § UBL. Dessa innebär att skattemyndigheten under vissa villkor kan besluta att skatteavdrag får underlåtas. Beslutet kan gälla antingen en arbetstagare med hemvist i Sverige som utför arbete i annan stat eller en arbetstagare med hemvist i utlandet som utför arbete här i landet. Som villkor gäller dels att Sverige och den andra staten har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, dels att skatteavdrag på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Bestämmelserna om överföring av skatt med anledning av internationella överenskommelser finns i 69 a § UBL. Enligt paragrafens första stycke ges skattemyndigheten rätt att besluta att skatt, som har innehållits genom skatteavdrag innan skattemyndigheten med stöd av 44 a § beslutat att skatteavdrag inte skall göras, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där. RSV ges också, enligt bestämmelser i andra stycket, rätt att besluta om överföring av annan inbetald skatt oberoende av om den betalats som preliminär, kvarstående eller tillkommande skatt. En förutsättning för att överföring skall få ske i det fall att skatten inte innehållits på grund av ett visst arbete är dock, att viss inkomst eller förmögenhet har beskattats både i Sverige och i den stat till vilken skatten skall överföras och att Sverige ingått ett dubbelbeskattningsavtal med den staten. För överföring förutsätts vidare att den i Sverige för beskattningsåret inbetalda skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt eller undantagande från beskattning i enlighet med dubbelbeskattningsavtalets bestämmelser. Eftersom en överföring skall få ske bara i den mån avräkningen eller undantagandet medför ett överskott sedan den svenska skatten betalats, föreskrivs slutligen att överföring får ske bara till den del som den betalda skatten inte behövs för att täcka svensk skatt för beskattningsåret.

En bestämmelse om att restitutionsränta skall beräknas på ett överfört belopp finns i 69 a § tredje stycket.

I fjärde stycket finns ett förbud mot att överlåta fordran på skatt som skall överföras. Detta innebär samtidigt ett förbud mot att sådan fordran utmäts eftersom ett förbud mot överlåtelse enligt 5 kap. 5 § första stycket utökningsbalken även innebär ett utmätningsförbud.

UBLs bestämmelser om avräkning har en sådan utformning att dessa inte har behövt undantas genom någon uttrycklig bestämmelse i 69 a §.

En fordran på belopp som skall överföras får sålunda varken överlätas, utmätas eller tas i anspråk enligt UBLs bestämmelser om avräkning. Prop. 1991/92:82

I femte stycket ges till sist föreskrifter om vilken myndighet som får fatta beslut om överföring i samband med nedsättning av svensk skatt. Ett sådant beslut skall meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga dubbelbeskattningsärenden eller ärenden om handräckning. Enligt 51 a § uppbördsförordningen (1967: 626) ankommer det på RSV att meddela beslut om överföring av skatt.

1.3 Överväganden och förslag

Uppbörd av skatt

Mitt förslag: RSV ges rätt att besluta att skatteavdrag får underlätas i Sverige i de fall verket i ett tvistigt ärende har kommit överens med behörig myndighet i en främmande stat om att den preliminära skatten skall betalas i den staten.

RSVs beslut om skatteavdrag skall inte kunna överklagas.

Skälen för mitt förslag: Enligt artikel 6 i den nya överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt mellan de nordiska länderna skall tvist om uttagande av preliminär skatt lösas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de berörda staterna. Detsamma gällde enligt den gamla uppbördsöverenskommelsen. Med behörig myndighet avses för Sveriges vidkommande enligt artikel 4 i handräckningsavtalet finansdepartementet eller sådan myndighet åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handha frågor enligt detta avtal. Ett sådant uppdrag har lämnats till RSV.

Om en skattemyndighet i Sverige vägrar att godta ett beslut av en skattemyndighet i t.ex. Norge om att skatteavdrag skall göras där skall tvisten, enligt vad som sagts nyss, lösas genom en ömsesidig överenskommelse mellan RSV och behörig myndighet i Norge. Kommer myndigheterna då överens om att skatten skall betalas i Norge medför den nuvarande bestämmelsen i 44 a § UBL att skattemyndigheten bör besluta att skatteavdrag får underlätas här i landet.

Jag anser att man bör överlåta åt RSV att meddela beslut om skatteavdrag i de fall verket har träffat en överenskommelse om var skatten skall betalas. Det förfarandet är mer rationellt än det nuvarande. Bestämmelserna om RSVs beslutanderätt i den nu aktuella frågan bör tas in i 44 a § UBL.

En skattemyndighets beslut om bl.a. verkställande av skatteavdrag får enligt gällande ordning överklagas hos länsrätten (96 § UBL). Mot länsrättens beslut får talan inte föras (102 § UBL). Talan kan dock inte föras mot en överenskommelse som RSV har träffat med behörig myndighet i annan stat om var skatten skall betalas. Mot denna bakgrund bör RSVs beslut om skatteavdrag inte kunna överklagas. Jag föreslår att

en bestämmelse om detta tas in i 99 § 2 mom. UBL.

Prop. 1991/92:82

Frågan om skatteavdrag skall göras eller inte är en sådan fråga som enligt 8 kap. 3 § regeringsformen skall regleras genom lag. Regeringen får dock enligt bestämmelserna i 8 kap. 13 § regeringsformen genom förordning besluta föreskrifter om verkställighet av lag.

Denna rätt att meddela närmare föreskrifter angående när skatteavdrag får underlåtas kan sålunda med hänsyn till regeringsformen inte gälla annat än verkställighetsföreskrifter. Regeringen har med stöd av 106 § UBL genom 67 § uppbördsförfordningen gett RSV rätt att meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av bl.a. UBL.

Enligt min mening är bestämmelserna i 106 § UBL och 67 § uppbördsförfordningen tillräckliga. Jag föreslår därför att nuvarande bemyndigande i 44 a § UBL för regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om när skatteavdrag får underlåtas skall slopas.

Överföring av skatt m.m.

Mitt förslag: Skattemyndigheten ges en generell möjlighet att besluta att inbetalad preliminär skatt skall överföras till en främmande stat när den preliminära skatten hänförs sig till inkomst som skall beskattas i den främmande staten.

Ö-skatteränta och restitutionsränta skall inte betalas vid överföring av skatt.

Skälen för mitt förslag: Regler om överföring av skatt finns i 69 a § UBL. I första stycket finns bestämmelser om överföring av skatt på preliminärskattestadiet. Där föreskrivs att skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt som har innehållits på grund av visst arbete får överföras till en främmande stat för att gottskrivas där. Sådan överföring får dock ske endast när skattemyndigheten enligt 44 a § UBL har beslutat att skatteavdrag får underlåtas och gäller endast i fråga om preliminär skatt som har innehållits före beslutet.

I konsekvens med vad jag har föreslagit i fråga om RSVs rätt att besluta om skatteavdrag enligt 44 a § UBL bör bestämmelsen om skattemyndighetens rätt att besluta om överföring av skatten givetvis gälla också när verket har meddelat ett beslut om att skatteavdrag får underlåtas. Det finns dessutom skäl att tillåta överföring av preliminär skatt även i vissa situationer när beslut enligt 44 a § inte har meddelats. Det gäller t.ex. när arbetet i den andra staten har upphört. Möjligheten att överföra skatt bör därför inte knytas an till beslut enligt 44 a § utan gälla generellt när preliminär skatt betalats i Sverige för inkomst som förvärvats i utlandet och som skall beskattas där. Jag föreslår att en bestämmelse om detta tas in i 69 a § första stycket UBL.

Vid överföring av skatt enligt bestämmelserna i 69 a § andra stycket

UBL skall restitutionsränta betalas till den skattskyldige. I förarbetena till Prop. 1991/92:82 denna bestämmelse (prop. 1983/84:58, s. 33) anfördes bl.a. följande.

Förfarandet med överföring innebär inte någon tillämpning av UBL:s bestämmelser om restitution. Överföringen skall ses som ett särskilt uppbördstekniskt institut uteslutande för att möjliggöra en reglering enligt avtal med främmande stat. Fordran på ett belopp som skall överföras bör sålunda inte kunna tas i anspråk genom avräkning enligt UBL:s bestämmelser (68 §) eller genom utmätning. Den skattskyldige bör inte heller kunna förhindra en överföring genom att överlåta fordran på ett belopp som skall överföras. Det framstår dock som skäligt att den skattskyldige tillgodoräknas ränta på ett överfört belopp enligt bestämmelserna om restitutionsränta.

Enligt artikel 13 i den nya överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt är den anmodade staten inte skyldig att erlägga ränta på skattebelopp som överförs enligt artiklarna 8-11. Den ansökande staten får inte heller kräva ränta på sådant skattebelopp från den skattskyldige.

Reglerna om restitutionsränta vid överföring av skatt medför att den skattskyldige får ett räntebelopp utbetalat till sig i samband med att skatten överförs till den främmande staten. Restitutionsräntan kan nämligen inte överföras. Däremot drabbas han inte av något motsvarande krav på ränta från den främmande staten. Den skattskyldige får alltså en ränteförmån till följd av att skatten har betalats i fel land. Sker överföringen av skatten lång tid efter det att den har betalats in kan räntan uppgå till ett avsevärt belopp. Det kan till och med inträffa att räntebeloppet är större än det överförda beloppet. Den skattskyldige kan alltså göra en vinst genom att betala in skatten i fel land. Detta kan naturligtvis medföra att han inte medverkar till att skatten redan från början betalas i rätt land.

Jag anser att det inte är rimligt att restitutionsränta betalas vid överföring av skatt. Detsamma gäller ö-skatteränta. Den skattskyldige har ju i praktiken inte betalat för mycket preliminär skatt utan endast betalat den i fel land. Dessutom får den ansökande staten inte kräva ränta på överfört belopp. Jag föreslår därför att reglerna om ö-skatteränta och restitutionsränta vid överföring av skatt nu slopas.

Skatt som överförs till Sverige från en främmande stat med vilken överenskommelse har träffats om uppbörd och överföring av skatt gottskrivs enligt praxis den skattskyldige vid debiteringen av den slutliga skatten i Sverige. En uttrycklig bestämmelse om detta bör tas in i UBL, lämpligen i 27 § 2 mom.

Mitt förslag: Skatt inbetald i Sverige som belöper på inkomst förvärvad i en främmande stat skall, om det kan antas att skatten skall överföras till den främmande staten, kunna innehållas i avvaktan på att den främmande staten framställer krav på överföring av skatten.

Skälen för mitt förslag: Har preliminär skatt betalats för samma inkomst i flera avtalsslutande stater, skall, enligt artikel 12 i den nya överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt, den stat som inte skall kräva skatt återbetala skatten.

Vid tillämpningen av den äldre uppbördsöverenskommelsen har det visat sig finnas ett behov av att kunna innehålla för mycket inbetald skatt i ett land i avvaktan på en framställning från en främmande stat om överföring av skatten. Frågan har numera reglerats i överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt.

I artikel 12 föreskrivs att om det uppkommer en fråga om återbetalning av skatt skall återbetalningen, om annan stat har anmält anspråk på skatten, anstå i avvaktan på att en framställning om överföring av skatten görs. En sådan framställning skall ha kommit in till behörig myndighet i Sverige senast den 1 september året efter inkomståret.

Om återbetalning skall ske i en stat av för mycket betald skatt på inkomst förvärvad i en annan stat skall den staten, om den inte har framställt krav på överföring av skatt, underrättas om återbetalningen. Har krav på överföring av skatt inte mottagits inom 30 dagar efter det sådan underrättelse avsänts får återbetalningen ske.

De sist redovisade reglerna skall tillämpas även i de fall den skattskyldige själv begär återbetalning av skatt.

Reglerna i den nya uppbördsöverenskommelsen strider mot nuvarande regler i UBL. Enligt bestämmelserna i 68 § första stycket UBL har nämligen den som betalat preliminär skatt som överstiger motsvarande slutliga skatt rätt att få tillbaka vad han har betalat för mycket. Detsamma gäller i fråga om den som av annan anledning betalat för mycket skatt.

När det är fråga om överskjutande preliminär skatt skall återbetalning ske med återbetalningskort som fogas vid skattsedeln på slutlig skatt om inte RSV har föreskrivit annat (45 § uppbördsförordningen). Slutskattsedeln skall tillställas den skattskyldige senast den 15 december under taxeringsåret (35 § första stycket UBL).

Är det fråga om återbetalning av annan skatt än överskjutande skatt finns det inte någon särskild tidsgräns inom vilken återbetalningen skall ske. Enligt praxis sker dock återbetalningen så snart som möjligt.

I den svenska lagstiftningen finns inte någon bestämmelse som ger skattemyndigheten rätt att innehålla skattebelopp i avvaktan på att en främmande stat gör en framställning om överföring av skatt.

Jag anser att det även i detta fall måste göras en justering i UBL för att bestämmelserna i den nya uppbördsöverenskommelsen skall kunna

tillämpas i Sverige. Jag föreslår därför en bestämmelse som gör det möjligt att innehålla skatt som belöper på inkomst förvärvat i en främmande stat, och som kan antas komma att bli överförd dit, i avvaktan på en framställning från den främmande staten om överföring av skatten. Bestämmelsen föreslås ingå i ett nytt tredje stycke i 68 § 4 mom. UBL.

2 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till

lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).

Förslaget har granskats av lagrådet.

3 Författningskommentarer

Lagen om ändring i uppbördslagen (1953:272)

27 § 2 mom.

I en ny *punkt 5* i första stycket lagfästs det förfarande som redan i dag tillämpas när skatt överförs från en främmande stat, dvs. att skatten gottskrivs den skattskyldige vid debiteringen av den slutliga skatten.

44 a §

Nuvarande delegationsbestämmelse i *första stycket* har slopats eftersom de ytterligare föreskrifter som RSV har rätt att meddela kan meddelas med stöd av bestämmelserna i 106 § UBL och 67 § uppbördsförordningen. I stycket har också gjorts en redaktionell ändring på grund av att det lagts till ett andra stycke.

I *andra stycket*, som är nytt, har tagits in en bestämmelse som ger RSV möjlighet att besluta att skatteavdrag inte skall göras om verket i en tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut har kommit överens med behörig myndighet i den främmande staten att skatten skall tas ut där.

68 § 4 mom.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att skattemyndigheten får innehålla skatt som belöper på en inkomst som förvärvats i utlandet och ränta på sådan skatt i avvaktan på att den utländska staten gör en framställning om överföring av skatten. En sådan framställning skall enligt överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt ske senast den 1 september året efter inkomståret när det gäller preliminär skatt och senast 30 dagar efter det att den andra staten har underrättats om återbetalningen när det gäller slutlig skatt. Skatt och ränta får innehållas endast om det med fog kan antas att skatten skall överföras till den främmande staten enligt 69 a §.

69 § 2 mom.

I *ffjärde stycket* har gjorts en följdändring till att bestämmelsen om restitutionsränta i nuvarande 69 a § tredje stycket har slopats.

69 a §

Nuvarande bestämmelser om överföring av skatt i *första stycket* har getts en vidare omfattning. Nu skall generellt gälla att preliminär skatt som betalats i Sverige för inkomst som förvärvats i utlandet och som skall beskattas där får överföras till den främmande staten. Det enda villkoret är att Sverige träffat överenskommelse med den främmande staten om uppbörd och överföring av skatt.

Bestämmelsen om restitutionsränta i *tredje stycket* har slopats. Där har i stället tagits in en bestämmelse om att inte heller ö-skatteränta skall betalas på belopp som överförs till den främmande staten.

99 § 2 mom.

I momentet har tagits in en bestämmelse om att talan inte heller får föras mot RSVs beslut om skatteavdrag enligt 44 a § andra stycket.

4 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden lagt fram.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1991-12-03

Närvarande: justitierådet Bengt Rydin, regeringsrådet Stig von Bahr, justitierådet Inger Nyström.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 28 november 1991 har regeringen på hemställan av statsrådet Lundgren beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).

Förslaget har inför lagrådet föredragits av kanslirådet Kjell Olsson.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Innehåll

Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 december 1991	6
1 Överföring av skatt till främmande stat	6
1.1 Inledning	6
1.2 Nuvarande bestämmelser	7
1.3 Överväganden och förslag	9
2 Upprättat lagförslag	13
3 Författningskommentarer	13
4 Hemställan	14
5 Beslut	14
Bilaga Lagrådets yttrande	15